

SÈRIE 3**Exercici 1 (5 punts)**

Tot i que la versió correcta del text pot adoptar formes distintes, donem la següent com a pauta orientativa:

“Aurelià, en posar-se malalt, mai no va cridar el metge a la seva presència, sinó que es curava ell mateix a base de dejuni. Era poc inclinat als plaers, però es divertia amb els actors de mims; també es va divertir moltíssim amb un golafre, que en un sol dia es va menjar un senglar sencer davant la seva taula. Va tenir un període de govern molt afortunat, excepció feta d'algunes rebel·lions internes”.

OPCIÓ A:**Exercici 2 (1 punt)**

Rarus és nominatiu singular i fa la funció d'atribut; *tempus* és acusatiu singular i fa la funció de complement directe de *habuit*.

Exercici 3 (2 punts)

1h – 2a – 3e – 4c – 5d – 6f – 7j – 8l

Exercici 4 (2 punts)

El següent redactat és un simple model orientatiu.

“Horaci va néixer a Venúcia, l'any 65 aC i va morir a Roma l'any 8 aC. Va estudiar a Roma i, als vint anys, es va desplaçar a Grècia per estudiar-hi filosofia. Allí va es va allistar a l'exèrcit de Brutus –un dels assassins de Cèsar i enemic d'Octavi, el futur emperador August- i en fou nomenat tribú militar. Després de la derrota de Brutus va tornar a Roma i va ocupar un càrrec administratiu fins que, per obra del seu amic Virgili, l'any 38 aC va entrar a formar part del cercle literari de Mecenàs, el conseller d'August. Va escriure les obres següents, totes en vers: *Sàtires* i *Epodes* (poemes de contingut satíric i injuriós on el poeta critica els vicis de la seva època a través de personatges gairebé anònims; les sàtires pertanyen al gènere satíric, mentre que els epodes es poden encabir en la poesia lírica, tot i que a l'antiguitat pertanyien al gènere del iambe); les *Odes* (quatre llibres de poemes lírics de contingut divers, però de to més intimista i afectiu); el *Cant Secular* (poema líric compostat per celebrar l'entrada en la nova era d'esplendor augustal); *Epístoles* (dos llibres de cartes en vers, de to filosòfic, més aviat reflexiu, moralitzant i didàctic); l'*Art Poètica* (composició en forma d'epístola en què l'autor exposa la seva concepció de l'obra d'art; es tracta d'una mena de preceptiva literària).

En l'obra d'Horaci apareix de forma recurrent una sèrie de tòpics literaris, que han fet molta fortuna en la tradició literària d'occident, com ara el tòpic de l'*aurea mediocritas* (la bonesa de la mitjanja), del *beatus ille* (la vida feliç al camp i els avantatges de viure una vida senzilla), del *carpe diem* (la necessitat d'aprofitar el moment present), del *non omnis moriar* (les ànsies d'immortalitat del poeta), etc.”

OPCIÓ B:**Exercici 2 (1 punt)**

Qui introdueix una oració subordinada adjectiva o de relatiu i fa la funció de subjecte de *comedit*.

Exercici 3 (2 punts)

1b – 2c – 3d – 4d

Exercici 4 (2 punts)

El següent redactat és un simple model orientatiu.

“El romans van imitar la construcció dels teatres que hi havia a les colònies gregues del sud d'Itàlia. Els primers teatres romans foren de fusta, desmuntables, i a Roma no es va construir el primer teatre permanent de pedra fins el s. I aC. El teatre romà té la forma d'un semicercle, en el diàmetre del qual s'instal·la l'escena. Les seves parts més importants són: l'orquestra (espai semicircular entre l'escena i la graderia, on s'asseuen els personatges importants amb cadires mòbils); la *càvea* (graderia que coincideix amb el semicercle de l'orquestra, a la qual s'accedeix mitjançant un sistema d'obertures anomenades *uomitória*; està dividida en tres zones reservades a determinats espectadors d'acord amb la seva categoria social); el púlpit o prosceni (plataforma on evolucionen els actors); el *frons scaenae* (mur que tanca l'escena i serveix de decorat permanent); el *postscaenium* (rerescena que s'usa com a camerinos dels actors), l'*hyposcaenium* (soterrani de l'escena, on es guarda l'utilatge). El teatre romà comptava també amb un teló i eventualment amb un *uelum* o roba que protegia els espectadors del sol i de la pluja.

Els espectacles que s'hi representaven eren: *fabulae palliatae* (comèdies d'argument, personatges i ambientació gregues); *fabulae togatae* (comèdies d'argument, personatges i ambientació romans); farses *attellanae* (representacions populars amb màscares i actors fixos, amb una gran dosi d'improvisació); mims (peces còmiques inspirades en arguments i personatges populars amb una dosi important d'erotisme i crueltat); pantomima (representació d'un sol actor amb diferents papers); *tragoediae* (tragèdies d'argument, personatges i ambientació grecs), tragèdies *praetextae* (tragèdies d'argument, personatges i ambientació romans).

A Catalunya hi ha restes de teatre a Tarragona; a Espanya n'hi ha, per exemple, a Segòbriga, a Mèrida, a Sagunt, a Itàlica”.

SÈRIE 1**Exercici 1 (5 punts)**

Tot i que la versió correcta del text pot adoptar formes distintes, donem la següent com a pauta orientativa:

“Laocoont fou triat a sort per tal de fer un sacrifici a Neptú prop de la platja. Apol·lo va enviar dues serps des de Tènedos a través de les ones del mar, (per tal) que matessin els seus fills. Laocoont els va dur auxili; les serps el varen matar també a ell. Els troians van creure que això havia succeït perquè Laocoont havia llençat una llançà contra el cavall de Troia”.

OPCIÓ A**Exercici 2 (1 punt)**

Vt introdueix una oració subordinada adverbial amb valor final; *Neptuno* és un datiu que fa de complement indirecte de *faceret*.

Exercici 3 (2 punts)

1a – 2b – 3d – 4b

Cada **resposta correcta val 0,50** punts, per cada resposta incorrecta es descomptaran 0,16 punts i les qüestions no contestades no puntuen.

Exercici 4 (2 punts)

El següent redactat és un simple model orientatiu.

“La planta d'un circ romà té forma rectangular allargada amb els costats petits arrodonits, en forma d'arc de circumferència. Les dues parts principals són la càvea o graderia, a la qual s'accedeix a través d'unes obertures anomenades *uomitoria*, i l'arena o espai central on es desenvolupa l'espectacle. Al mig de l'arena trobem la *spina* (un terraplè allargat que la divideix longitudinalment en dues parts), a cadascun dels extrems de la qual hi ha una *meta* (punt arrodonit que assenyalava el lloc per on els carros han de donar la volta). Davant d'una de les metes hi havia les *carceres* o cotxeres on cavalls i genets esperaven per arrencar la cursa. L'espectacle que s'hi desenvolupava eren les curses de carros, que podien ser de diferents tipus d'acord amb el nombre de cavalls que els tiraven: *bigae*, si n'eren dos; *quadrigae*, si n'eren quatre, etc. Cada un dels carros defensava un bàndol. Els bàndols es distingien per un determinat color - els blancs, els verds, els blaus i els vermells. L'auriga sortia vestit amb el color corresponent al seu bàndol, amb casc, un fuet i amb les regnes lligades al voltant del cos. La cursa començava quan el magistrat que presidia l'espectacle deixava anar un mocador. Els aurigues eren persones de les capes socials més baixes, que a base de victòries podien enriquir-se i, si eren esclaus, comprar la seva llibertat. A Catalunya només es conserven restes d'un circ a Tarragona, el qual divideix la ciutat en dues parts ben diferenciades: la part alta, on hi ha els edificis d'àmbit provincial, i la part baixa, on hi ha els habitatges i els edificis d'àmbit local”.

OPCIÓ B**Exercici 2 (1 punt)**

Factum esse és un infinitiu perfet passiu i forma una construcció d'infinitiu no concertat.

Exercici 3 (2 punts)

1d – 2a – 3b – 4d

Cada **resposta correcta val 0,50** punts, per cada resposta incorrecta es descomptaran 0,16 punts i les qüestions no contestades no puntuen.

Exercici 4 (2 punts)

El següent redactat és un simple model orientatiu.

“Eneas s’ha absentat i Turn aprofita l’avinentesa per assetjar el campament romà. Nis i Euríal són dos joves companys d’Eneas, que fan guàrdia en una de les seves portes i decideixen demanar a Julus de realitzar una sortida nocturna per anar a trobar Eneas i informar-lo del setge. Euríal li demana protecció per la seva mare, en cas que no torni. Surten del campament i s’endinsen en el camp, on veuen els rútuils vençuts per la son i el vi. Els ataquen i fan una mortaldat entre els enemics; Nis mata, entre d’altres, Ramnes. En veure que s’apropa el dia, agafen algunes armes com a botí, Euríal es posa el casc de Ramnes i abandonen el campament enemic per continuar la seva missió. Aleshores, els genets rútuils els descobreixen, en veure brillar el casc de Ramnes en el cap d’Euríal. Els dos amics fugen i es refugien en un bosc. De cop i volta Nis s’adona que ha perdut Euríal i decideix tornar enrere a cercar-lo. Mentrestant, sent com els genets han descobert el seu amic i se l’emporten. Aleshores dispara la llança per distreure’ls, a ells que ja s’han abraonat sobre Euríal. Aquest actua similarment; així maten dos genets enemics. Volcent, el comandant dels rútuils mata Euríal (malgrat els crits de Nis per evitar-ho); Nis s’abraona sobre Volcent i li clava l’espasa; finalment la resta de genets acaba amb la vida de Nis. Turn clava els dos caps dels joves en unes llances i els passeja davant el campament troià. La Fama porta la notícia a la mare d’Euríal que es plany de la mort del seu fill”.